

Tuomas Laasanen

PROJEKTITYÖLLÄ KANSAINVÄLISEKSI

Viestinnän koulutusohjelma

2010

PROJEKTITYÖLLÄ KANSAINVÄLISEKSI

Laasanen, Tuomas
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Viestinnän koulutusohjelma
Huhtikuu 2010
Ohjaaja: Merimaa, Henry
Sivumäärä: 47
Liitteitä: 3

Asiasanat: projektit, projektioppiminen, kansainvälisyys, kansainvälisyyskasvatus, työprosessit

Opinnäytetyössä tarkastellaan esimerkin avulla kansainvälistä projektitoimintaa kansainvälisyyskasvatuksen ja projektityöskentelyssä oppimisen näkökulmasta. Esimerkkitapauksena toimii lukuvuonna 2009–2010 järjestetty Amnesty-projekti, johon osallistui ammattikorkeakouluopiskelijoita kolmen eri maan oppilaitoksista. Projektin tavoitteena oli kehittää idea naisiin kohdistuvan väkivallan vastaiseen Amnesty Internationalin kampanjaan (A4-lehtimainos, billboard ja mainosvideo).

Opinnäytetyössä syvennyttään Amnesty-projektiin ja sen mekanismeihin omilla osuuksilla kansainvälisyyskasvatuksen sekä projektityöskentelyn merkityksistä. Oleellisin näkökulma muodostuu kuitenkin projektin työprosessin kuvaamisesta, johon osallistuivat niin kirjoittaja kuin muut projektiin osallistuneet opiskelijat. Opiskelijoiden kommentit kerättiin kaikille sähköpostitse lähetetystä kyselystä, jossa he vastasivat 20 avoimeen kysymykseen vapaamuotoisesti omin sanoin.

Amnesty-projekti oli positiivinen kokemus, vaikka kaikki ei aivan mennytkään alkuperäisten suunnitelmien mukaan ja joissain asioissa oli parantamisen varaa. Työskenteleminen yhdessä muiden maiden opiskelijoiden kanssa oli innostavaa ja inspiroivaa, ja opintomatka Portugaliin monella eri tavalla unohtumaton elämys.

INTERNATIONALIZATION THROUGH PROJECT WORK

Laasanen, Tuomas
Satakunta University of Applied Sciences
Degree Programme in Media and Communications Studies
April 2010
Supervisor: Merimaa, Henry
Number of pages: 47
Appendices: 3

Key words: projects, project based learning, international, internationalization, work process

This thesis examines, through an example, international project activities from the viewpoints of internationalization and project based learning. The example work is an Amnesty International project, which was done in conjunction with university students from three different countries. The objective was to develop an idea for a campaign (A4 advertisement, billboard and a video) dealing with violence against women.

The thesis delves into Amnesty project and its mechanisms with sections about the purposes of internationalization and project based learning. The most essential perspective however is gained from accounts of the work process, which have been gathered not only from the writer, but also from the other students. The comments were gathered with an e-mail distributed query, which contained 20 questions everyone could answer in their own words.

The Amnesty project was a positive experience, even though not everything went according to plans and some things left room for improvement. Working together with students from different countries was genuinely exciting and inspiring, and the study trip to Portugal was in many ways an unforgettable experience.

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	6
1.1 Kiinnostus herää.....	6
1.2 Toimeksianto.....	6
1.3 Osallistujat.....	7
1.4 Opinnäytetyö.....	8
2 PROJEKTITYÖLLÄ KANSAINVÄLISEKSI.....	9
2.1 Mitä on projektityöskentely.....	9
2.2 Projektityöskentely ja oppiminen.....	10
2.3 Aloitus.....	12
2.4 Ideasta projektiksi.....	13
2.5 Ryhmien muodostaminen.....	14
2.6 Kulttuurien välinen viestintä.....	15
2.7 Muilta oppiminen.....	15
2.8 Työprosessin käynnistyminen.....	16
2.9 Kulttuurien ymmärtäminen.....	18
2.10 Video, ensimmäinen versio.....	19
2.11 Video, toinen versio.....	23
2.12 Projektin dokumentointi.....	25
2.13 Deadline-paniikki.....	27
2.14 Monikulttuurisuuden haasteet.....	29
2.15 Presentaatio-kokoontuminen Lissabonissa.....	31
3 TULOSTEN ANALYSOINTI.....	32
3.1 Oma ryhmä.....	32
3.2 Yhdessä ajattelemisen merkitys.....	32
3.3 Kulttuurikolareita.....	33
3.4 Yhdessä ajattelemisen vaikeus.....	34
3.5 Opiskelijakysely.....	35
3.6 Opiskelijakyselyn tulokset.....	36
3.6.1 Alku.....	36
3.6.2 Työprosessi.....	37
3.6.3 Ryhmien viestintä.....	39

3.6.4 Projektin jälkipyykki.....	41
4 MENNEEN JA TULEVAN REFLEKTOINTIA.....	43
LÄHTEET.....	45
LIITTEET	

1 JOHDANTO

1.1 Kiinnostus herää

Pitkäaikainen suunnitelmani oli etsiä opinnäytetyöhöni sellainen aihe, joka olisi motivoiva ja toteutettavissa videon muodossa. Olin etsinyt aihetta jo jonkin aikaa kun kuulin mielenkiintoisesta projektista, johon haettiin osallistujia opiskelijoiden joukosta. Kerroin projektista maininneelle opettajalle olevani kiinnostunut ja sitoutumisen merkiksi lisäsin vielä toivovani siitä aihetta opinnäytetyöhöni.

Projektin tavoite oli kehitellä ideoita painetussa ja sähköisessä mediassa julkaistavaan Amnesty Internationalin kampanjaan. Osallistujien kehittelemän kampanjan aihe oli naisiin kohdistuva väkivalta, mitä ei kuitenkaan määritelty toimeksiannossa tarkemmin. Projektin ylimalkainen toimeksianto herätti minussa ja muissa opiskelijoissa sekä opettajissa paljon kysymyksiä, mutta tiesin silti löytäneeni opinnäytetyöhöni aiheen.

1.2 Toimeksianto

Toimeksiannossa (LIITE 1) kampanjan määriteltiin koostuvan lehtimainoksesta (A4), mainostaulusta ja 30 sekunnin pituisesta videosta. Kampanjassa käsiteltävää yleistä teemaa lukuun ottamatta ryhmien kehittelemälle materiaalille ei asetettu sisällöllisiä tai teknisiä rajoituksia. Lehtimainoksen, mainostaulun ja videon lisäksi jokaisen ryhmän tuli myös järjestää 30 minuuttia kestävä presentaatio kehittelemästään kampanjasta.

Toimeksiannossa ryhmien jako oli määritelty siten, että muodostetaan yhteensä viisi ryhmää, joissa on kussakin viisi eri maiden opiskelijaa. Projektin edetessä osallistujien määrä oli kuitenkin muuttunut niin paljon, että päädyttiin lopulta kolmeen kolmen opiskelijan ja kolmeen kahden opiskelijan ryhmään. Syypäät

ryhmäkokojen muutoksiin olivat jo alussa vähentyneet osallistujat ja opiskelijat, jotka jättäytyivät projektista kesken pois.

Oppilaitosten tuli valita projektin osallistujat 31.10.2008 mennessä, jonka jälkeen heistä kootut ryhmät saivat kehittää ideoitaan 31.3.2009 asti. Koska ryhmien jäsenet, yhtä poikkeusta lukuun ottamatta, asuivat eri maissa, tapahtui työskentely pääosin sähköisten viestintävälineiden välityksellä. Kampanjat esiteltiin 25.4.2009 Lissabonissa tuomaristolle, joka muodostui projektin ohjaavista opettajista ja Amnesty Internationalin Portugalin edustajasta.

Toimeksiannossa mainittiin voittaneen kampanjan kehitelleen ryhmän pääsevän esittelemään ideoitaan Amnesty Internationalin päämajaan Lontooseen ja tämä toteutui lopulta joulukuussa 2009.

1.3 Osallistujat

Amnesty-projektiin osallistui yhteensä 20 opiskelijaa belgialaisista, portugalilaisesta ja suomalaisesta oppilaitoksesta. Belgialaiset olivat XIOS Hogeschool Limburgista ja HOWEST Hogeschool West-Vlandeerinista, portugalilaiset Escola Superior de Comunicação Socialista ja suomalaiset Satakunnan ammattikorkeakoulusta. Alustavasti projektista kiinnostuneet oppilaitokset Espanjasta ja Ranskasta eivät päättäneet osallistua.

Amnesty-projektin alkuperäisidean kehittelystä ja organisoinnista vastasi BUSINETin HEDCOM-verkosto. BUSINET on vuodesta 1987 asti toiminut eurooppalainen liiketalouden oppilaitosten verkosto, jonka tavoite on kehittää liiketalouden koulutuksen kansainvälistymistä. BUSINETin tavoitteisiin kuuluu myös uusien oppimismahdollisuuksien avaaminen oppilaitosten opiskelijoille ja opettajille. (Businetin www-sivut 2009).

1.4 Opinnäytetyö

Alkuperäinen suunnitelmani oli käsitellä opinnäytetyössäni kansainvälistä yhteistyötä videotuotannossa ja sitä, minkälaisia haasteita se tarjoaa. Huomasin kuitenkin projektin edetessä alkuperäisen rajaukseni olevan liian suppea, ja että poistamalla painotuksen videosta saisin työstä selkeämmän. Tarkoitukseni oli alusta lähtien käsitellä projektia kansainvälistymisen ja projektityöskentelyn kannalta, mutta videoaspektin painotus alkoi tuntua turhalta.

Omien havaintojeni, kokemusteni ja aihetta käsittelevästä kirjallisuudesta kokoamani tiedon lisäksi hankin opinnäytetyöhöni materiaalia opiskelijakyselyn avulla. Koostin työprosessin aikana opiskelijoissa heränneistä ajatuksista 20 avointa kysymystä sisältäneen lomakkeen (LIITE 3), jonka lähetin sähköpostilla (LIITE 2) projektiin osallistuneille opiskelijoille. Kyselylomake antoi opiskelijoille mahdollisuuden kommentoida projektin järjestelyjä ja työprosessia.

Lähetin kysymyslomakkeen yhteensä 19 opiskelijalle, joista siihen vastasi viisi; valitettavasti joukossa ei ollut portugalilaisia opiskelijoita. Opiskelijat antoivat kysymyksiin muutaman lauseen mittaisia vastauksia, joista kävivät hyvin ilmi heidän ajatuksensa. Koostin opiskelijoiden vastauksista opinnäytetyöhön oman osion, jossa kävin läpi kronologisesti projektia ja siihen sisältyntä työprosessia opiskelijoiden ajatusten johdattamana.

Toivon opinnäytetyöni toimivan sekä raporttina ja selvityksenä tästä kyseisestä projektista että eräänlaisena oppaana siihen, mihin tulevien projektien kohdalla kannattaa kiinnittää huomiota. Toivon, että tämän työn lukeminen helpottaisi tulevien uusien projektien suunnittelemista ja toteuttamista, ja säästäisi niiden osallistujat ainakin osasta meitä kohdanneista hidasteista. Toivon työn toimivan myös inspiraationa jollekin jatkaa aiheen tutkimista, täyttää aukkoja ja parantaa aiemmin kerättyä aineistoa ja tietoa.

2 PROJEKTITYÖLLÄ KANSAINVÄLISEKSI

2.1 Mitä on projektityöskentely

Projekti on kertaluonteinen, tavoitteellinen, sitä varten muodostetun organisaation tehtäväksi annettu työkokonaisuus, jonka kesto ja resurssit ovat ennalta määritellyt (Anttila 2001, 12; Kettunen 2009, 15). Projekti on saanut nimensä latinankielisestä sanasta ”projicere”, joka tarkoittaa kirjaimellisesti ”heittää eteen” eli ”ehdottaa” tai ”suunnitella etukäteen”. Projektilla tarkoitetaan niin ideaa, menetelmää tietyn tavoitteen ja tuloksen saavuttamiseksi kuin myös sitä työtä, jonka avulla tavoite aiotaan saavuttaa. (Anttila 2001, 11.)

Projektitoimintaa harjoitetaan tänä päivänä lähes jokaisessa yrityksessä ja eri projektien koot sekä tavoitteet voivat vaihdella hyvinkin paljon. Pieni projekti voi olla toiminnan kehittämiseen tähtäävä lyhytaikainen hanke tai iso projekti koko työn perusta, jolloin työ muodostuu toisiaan seuraavista projekteista. (Kettunen 2009, 9.)

Projektityöskentelyssä niin yksittäiset opiskelijat kuin yritysmaailman työryhmät keräävät kokemuksia päästessään testaamaan eri asioita ja teorioita käytännössä (Leinonen., Partanen. & Palviainen 2002, 24). Pelkkä tekeminen ja kokeminen ei kuitenkaan tee kenestäkään asiantuntijaa, vaan siihen vaaditaan kokemusten ohella karttuvaa teoreettista asioiden ymmärtämistä ja mallien tuntemista (Leinonen., Partanen. & Palviainen 2002, 16). Projektityöskentelyn parissa syntyvät ajatukset ja uudet tiedot voidaan konkretisoida ja mallintaa hyödynnettäviksi edelleen seuraavissa projekteissa (Leinonen., Partanen. & Palviainen 2002, 24).

Jos jokin asia päätetään toteuttaa projektin muodossa, niin kyseessä on silloin jokin isompi asia, jota yksi ihminen tai asiantuntija ei yksin pysty toteuttamaan (Kettunen 2009, 15). Positiivisesti suhtautuvat ihmiset kokevat

projektityöskentelyn antavan heille mahdollisuuden ohjata resurssinsa tehokkaammin oman tehtävänsä ja ammattinsa kehittämiseen. Negatiivisesti suhtautuvat ihmiset kokevat projektityöskentelyn johtavan tarpeettomiin tai ainakin lukematta jääviin raportteihin, jotka eivät vaikuta kehitykseen. Projektitoiminnan vakiintumattomuutta kuvaa jo sekin, että sen tarkan määritelmän kysyminen synnyttää paljon toisistaan poikkeavia mielikuvia. (Anttila 2001, 11.)

Vähänkin isommissa ja merkittävämmissä projekteissa kootaan johtoryhmä tai ohjausryhmä, jonka tehtävä on valvoa projektitoimintaa ja edistymistä (Anttila 2001, 83; Kettunen 2009, 17). Projektin asiasisällön edellyttämästä toiminnasta vastaa puolestaan projektiryhmä (Anttila 2001, 77). Projektiryhmän koko eli kuinka monta ihmistä siihen tarvitaan, määritellään sen perusteella, mitä osaamista tarvitaan, missä olosuhteissa työskennellään, kuinka kauan projekti kestää ja mitä väli- ja lopputuloksia siltä odotetaan (Kettunen 2009, 17).

Projektin onnistumista mitataan sen osallistujien sisäisten kokemusten, ulkopuolisilta saatujen arvioiden ja aikaan saatujen tulosten perusteella. Osallistujien mielestä projekti on onnistunut, jos se on suunniteltu ja johdettu niin, että kaikki siihen osallistuneet ovat kokeneet sen omakseen, saaneet aikaan tuloksia ja oppineet uusia asioita. (Anttila 2001, 22.)

2.2 Projektityöskentely ja oppiminen

Korkeakouluissa, yliopistoissa, ammattikorkeakouluissa ja muissa tutkimusyhteisöissä suoritettavien projektien kohdalla kannattaa huomioida erot yritysmaailmasta. Projektien lopputulokset eivät välttämättä ole niin konkreettisia kuin yritysmaailmassa, sillä projektien pääasiallisena tavoitteena voi olla tieteellisten tutkimustuloksien saavuttaminen. (Kettunen 2009, 21.)

Tutkimusprojektin kohdalla voi olla mahdotonta määritellä mitään täsmällistä tavoitetta. Projektille voidaan määritellä jonkinlainen tutkimustavoite, mutta sen lopputuloksena syntyviä tutkimustuloksia tai loppuraportin tuloksia ei voi sopia etukäteen. Projektin pääasiallisena tavoitteena ovat siis itse projektin suorittamisesta saadut ennalta määräämättömät tutkimustulokset. (Kettunen 2009, 22.)

Projektioppimisen nimellä kutsutaan menetelmää, jossa opiskelija ottaa itse ja yhteistyössä ryhmänsä kanssa selvää projektin tavoitteeksi asetetuista asioista (Anttila 2001, 19). Tapana hankkia tietoa se poikkeaa merkittävästi tavallisista tutkimusmenetelmistä, kirjallisuudesta etsittävästä tiedosta ja subjektiivisesta kokemuksellisesta tiedosta. Projektioppiminen perustuu reflektiiviseen toimintaan, jossa yhdessä ja eri näkökulmista pohdituista asioista muotoillaan saman tien käytännöllisempää tietoa. (Anttila 2001, 14.)

Dialogin ja reflektiivisen toiminnan avulla ryhmässä voidaan pohtia eri asioiden eroavaisuuksia ja samankaltaisuuksia ja rakentaa niiden pohjalta havainnollistavia ajattelumalleja. Havainnollistavien ajattelumallien avulla asioista saadaan paremmin ote eli asiat tai ilmiöt käsitteellistetään. (Leinonen., Partanen. & Palviainen 2002, 26.)

Projektityöskentelyssä tapahtuvan tiedonhankinnan, tekemisen ja reflektiivisen toiminnan avulla parantuvat niin tietotaidot kuin taitotaidotkin. Tietotaitoja ovat atk-, kieli- ja analysointitaidot, tiedonhaku- ja tiedonkäsittelytaidot sekä kaikki muu perinteisesti ammattitaidoksi mielletty osaaminen. Taitotaitoja ovat luovuus, oppiva asenne, mukautumiskyky, kunnioitus ja luottamus, avoin kommunikointi, johtamiskyky, joustavuus, päämäärätietoisuus ja tavoitteellisuus. Taitotaidoissa on oleellista se, että niitä ei opita kirjoista, vaan ne parantuvat yhteistyön, tekemisen ja reflektiivisen toiminnan avulla. (Leinonen., Partanen. & Palviainen 2002, 153.)

2.3 Aloitus

Kuulin Amnesty-projektista ensimmäisen kerran syyskuun lopulla 2008, kun Esittelyvideo-opintojakson opettaja Aulis Kaarnio kertoi siitä tuntien päätteeksi. Aulikselle projektista oli kertonut viestinnän koulutusohjelmavastaava Henry Merimaa, joka uskoi projektin soveltuvan opintojakson tehtäväksi. Olin ensimmäisten joukossa ilmaisemassa kiinnostustani projektia kohtaan ja kerroin Aulikselle tarttuvani projektiin mahdollisesti myös opinnäytetyönä.

Aulis piti 1.10. palaverin, johon tunneilla kiinnostuksensa ilmaisseet opiskelijat kutsuttiin keskustelemaan projektista ja varmistamaan osallistumisensa. Noin kuudesta kiinnostuksensa alustavasti ilmaisseesta opiskelijasta projektiin pystyi sitoutumaan lisäksi kaksi muuta opiskelijaa. Palaverissa nousivat esiin ensimmäisen kerran myös projektin toimeksiannon sisältämät puutteet, jotka herättivät kysymyksiä koko lopun työprosessin ajan.

Eniten hämmennystä niin Auliksessa kuin projektista kiinnostuneissa opiskelijoissa herätti kysymys Amnesty Internationalin roolista projektissa. Toimeksiannossa kyllä mainittiin tuomaristoon kuuluvan Amnestyn edustajan, mutta se ei vakuuttanut siitä, että Amnestyn päämajassa oltaisiin oltu tietoisia projektista. Hämmennystä lisäsivät myös tuomariston koostuminen projektin ohjaavista opettajista ja se, miten tehtävät pystyttäisiin toteuttamaan kunnolla.

Onko Amnestyn Lontoon päämaja tietoinen, että tällainen projekti on käynnistymässä? Ja edelleen: onko mielekästä, että parhaan kampanjan valitsevassa Juryssa on HEDCOM-koulujen ohjaavia opettajia (= samat jotka ohjaavat projekteja muodostavat juryn)? (Aulis Kaarnion sähköposti 1.10.2008)

Toki kaikki ymmärsivät kyseessä olevan ainoastaan opiskelijaprojektin ja ettei voittaneen idean kehittämistä välttämättä jatkettaisi. Olisi silti ollut hyvä tehdä selväksi se, että oliko tietty järjestö oikeasti mukana vai käytettiinkö sitä vain

toimeksiannon havainnollistamiseen. Tämän projektin tapauksessa hämmennys syntyi siitä, että tätä tarpeellista erotusta ei oikeastaan missään vaiheessa tehty.

2.4 Ideasta projektiksi

Projektiin vaaditaan hyvä ja kantava idea eli jokin uusi ajatus tai ratkaistava kysymys (Anttila 2001, 33). Toiminta aloitetaan selvittämällä ja kokoamalla taustoja ja lähtökohtia, minkä aikana saatetaan vain koota asiaan vaikuttavia ja motivaatiota lisääviä tekijöitä (Anttila 2001, 32). Projektin määrälliset ja laadulliset tavoitteet on myös hyvä määritellä tarkasti jo projektin alussa (Anttila 2001, 66).

Mahdollisen esitutkimuksen ja alkuideoinnin jälkeen projektin tavoitteet on pystyttävä määrittelemään niin, että niistä selviää, mitä on tarkoituksena tehdä ja mitä saada aikaan (Anttila 2001, 67). Kannattaa myös huomioida se, että tarkoitus ja tavoitteet ei ole välttämättä sama asia; voidaan kertoa, mitä on tarkoituksena tehdä, mutta sen ei tarvitse välttämättä tapahtua. Tarkoituksena on mahdotonta mitata ja arvioida minkäänlaisella asteikolla, mutta hyvin määriteltyjen tavoitteiden saavuttamisen mittaaminen ja arvioiminen ei ole. (Anttila 2001, 66.)

Projektin suunnitteluvaiheessa on tärkeää ottaa huomioon projektin sekä tavoitteet että ratkaistavat ongelmat suhteessa käytössä oleviin resursseihin. Kaikkien projektiin osallistuvien tulee olla selvillä siitä, mitkä asiat sisältyvät projektiin, mitkä eivät ja mitkä voivat hankaloittaa tavoitteiden saavuttamista. Viimeksi mainittuja asioita ovat esimerkiksi aikataulut, kustannukset, koneet, laitteet, tilat, materiaalit tai vaikka projektiin osallistuvien osaamistaso. (Anttila 2001, 71; Kettunen 2009, 106, 111, 162-163.)

Tavoitteiden määrittelemisen lisäksi projektin alussa on hyvä luoda etenemissuunnitelma. Tarkka ja selkeä etenemissuunnitelma, jonka projektiin osallistuvat ovat suunnitelleet yhdessä, kertoo mihin ja minkälaiseen

lopputulokseen projektissa pyritään. (Anttila 2001, 104.)

2.5 Ryhmien muodostaminen

Henry piti 17.10. Amnesty-projektin varsinaisen aloituspalaverin, jossa projektiin valittiin vielä kolme viestinnän opiskelijaa Esittelyvideo-opintojakson ulkopuolelta. Palaverissa kävimme läpi heränneitä kysymyksiä ja sovimme, että jokainen täyttää itsestään Henryn laatiman tietokortin ryhmien muodostamisen helpottamiseksi. Tietokortissa jokainen opiskelija kertoi henkilö-, koulutus- ja yhteystietonsa, vahvimmat osaamisalueensa sekä syynsä osallistumiseen.

Pidetään omalla ryhmällä aika ajoittain projektin aikana palaverreja, joissa jutellaan miten ryhmissä työskentely edistyy. (Henry Merimaan sähköposti 16.12.2008)

Seuraava palaveri pidettiin 16.12., jolloin jokainen opiskelija toi palaveriin oman tietokorttinsa ja Henry muiden koulujen opiskelijoilta saamansa kortit. Kävimme muiden koulujen opiskelijoiden tietokortit läpi ja aloimme korttien perusteella alustavasti pohtia toimivia ryhmäkokoontia. Tarkoituksena oli muodostaa kuusi kolmen hengen ryhmää, joissa olisi opiskelijoita kaikista eri kouluista ja riittävästi tehtävien suorittamiseen vaadittavaa osaamista.

Olin jo palaveria edeltävänä päivänä saanut Facebookissa viestin belgialaiselta Stéphanie Hojniakilta, jonka osaamisalueet täydensivät hyvin omiani. XIOS Hogeschool Limburgissa toista vuotta suhdetoimintaa (pr) opiskellut Stéphanie antoi itsestään kuvan hyvin innokkaana, mutta luotettavana ihmisenä. Mainitsin asiasta palaverissa ja kaikille sopi, että varasin hänet ryhmääni. Ryhmämme portugalilaiseksi opiskelijaksi ehdotettiin Raquel Joao Gouveia Correaa.

Palaverin päätyttyä lähetin Stéphanielle Facebookissa viestin, jossa kirjoitin tekeväni mielelläni yhteistyötä ja kerroin saamastamme ryhmäehdotuksesta.

Sovimme, että Stéphanie ottaa yhteyttä Escola Superior de Comunicação Socialissa opiskelevaan Raqueliin, mutta kuulimme hänen olevan jo varattu. Stéphanie lähetti sähköpostia vielä kahdelle opiskelijalle, jotka olivat varattuja kunnes löysimme ryhmämme portugalilaiseksi jäseneksi Estela Benton.

2.6 Kulttuurien välinen viestintä

Kehitysyhteistyön palvelukeskus Kepa Ry luonnehtii aiheelle perustamallaan sivustolla kansainvälisyyskasvatusta seuraavanlaisesti: ”Kansainvälisyyteen kasvaminen on prosessi, joka auttaa meitä ymmärtämään erilaisuutta ja kehittää kykyämme toimia globalisoituvassa maailmassa.” (Kepa Ryn www-sivut 2010.) Kulttuurien välisen viestinnän merkitys on alati nousussa työpaikkojen ja organisaatioiden muuttuessa entistä monikulttuurisemmiksi (Gore 2007, 5).

Kulttuurien välisen viestinnän kasvava merkitys ei kuitenkaan johdu ainoastaan työpaikkojen ja muiden organisaatioiden kasvavasta monikulttuurisuudesta. Liiketoiminnan saralla monikulttuurisilla työryhmillä pyritään hankkimaan uusia kilpailuetuja, joilla yritykset voisivat selvitä ja menestyä entistä tehokkaammin. Hyvin toimiva monikulttuurinen työryhmä voi hyödyntää ryhmän sisäisiä eroja kehittääkseen uusia, kenties tuottavampia ideoita. (Gore 2007, 104-105.)

2.7 Muilta oppiminen

Jokaiseen yhdessä opiskelevaan tai työskentelevään ryhmään kuuluu ihmisiä, jotka poikkeavat jollain tavalla toisistaan. Toimimalla yhdessä nämä erilaisista kulttuureista tulevat tai erilaiset taustat omaavat ihmiset voivat oppia toisiltaan uusia tietoja ja taitoja. Hyödyntämällä näitä toisiltaan oppimia asioita he voivat viedä yhdessä kehittelemiään ideoita edelleen eteenpäin. (Gore 2007, 7.)

Ryhmien toimintaa ohjaavat ulkoiset ja sisäiset kaavat, joiden noudattamisesta riippuvat ryhmätyöskentelyn mielekkyys ja tuloksellisuus. Ulkoiset kaavat ovat tavoite ja ympäristö, sisäiset kaavat ryhmä itse. (Niemistö 2004, 34.) Ryhmässä ei koskaan tapahdu ainoastaan tavoitteen mukaista toimintaa, vaan ihmisten välillä vaikuttavat monenlaiset voimat ja tunteet. Ihmiset kohdistavat toisiinsa tekoja ja tunteita, jotka ovat niin tietoisia kuin tahattomia. (Niemistö 2004, 17.)

Analysoimalla ihmisten henkilökohtaisia ja kulttuurisidonnaisia havaintoja voi kulttuurien välisessä viestinnässä paremmin ymmärtää, mistä on kyse. Tämän tiedon jakamisen kautta jokainen voi myös omaksua toisilta ihmisiltä erinäisiä kulttuurisidonnaisia tietoja ja taitoja, joita voi jatkossa mahdollisesti soveltaa omaksi hyödykseen. (Gore 2007, 7.)

2.8 Työprosessin käynnistyminen

Henry piti 23.1.2009 vuoden ensimmäisen palaverin, jossa kävimme läpi ryhmien kokoonpanot ja sen, mitä ne olivat tässä vaiheessa saaneet aikaan. Jokaisessa ryhmässä tunnuttiin olevan samanlaisessa tilanteessa: selviteltiin toisten koe- ja muita opiskelukiireitä sekä toimeksiannon epäselvyyksiä. Meidän ryhmämme yhteydenpito oli jatkunut sähköpostin välityksellä vähän aikaisemmin juuri edellä mainittujen asioiden pohtimisella.

I wanted to know if our group are already closed? And I was thinking and now you should have many exams and many works so after our exams we must start to talk more seriously about our ideas and so one, so when do you finished your exams? (Estela Benton sähköposti 14.1.2009)

Selvitetyämme toistemme aikataulut aloimme yhdessä pohtia, minkälaisesta naiseen kohdistuvasta väkivallasta projektissa oli kyse. Toimeksiannossa ei rajattu aihetta seksuaalisiin, poliittisiin tai uskonnollisiin tekijöihin, joten päätimme etsiä fokusta työhömme Amnestyn internet-sivuilta löytyvästä aineistosta. Stéphanie

lähetti 12.2. sähköpostia, jossa kertoi äärimmilleen täytetyn aikataulun pitävän hänet kiireisenä ja tavoittamattomissa lähes koko huhtikuun ajan.

From the 30th - 5th of april, I'm in Paris for school, From the 7th 'till the 15th of april, I'm in Spain, then I'm free till the 19th (eastern hollidays), and the 23rd 'till the 25th, we'll see each other in Lissabon.

It's truely hell for me, we have an event to organize, and a huge assignment for PR, then we have exams from the 16th untill the 27th... SO, and in between, we also have tests. (Stéphanie Hojniakin sähköposti 12.2.2009)

Estela lähetti 12.2. sähköpostia, jossa hän kertoi ideoitavan kampanjamateriaalin koostuvan seuraavista osista: A4-kokoinen mainosartikkeli ja käsikirjoitus sekä kuvasuunnitelma videoon, joka kuvataan yhdessä Lissabonissa. Estelan kuvaus poikkesi Stéphanien ja minun saamista ohjeista, joten lähetin Estelalle sähköpostia ja kerroin minkälaiset ohjeet me olimme saaneet. Estela lähetti myöhemmin sähköpostia, jossa kertoi kysyneensä toimeksiannosta opettajaltaan ja perui aiemmat väittämänsä kampanjan sisällöstä.

What we've to do is write one page of text about the violence against women and write a script and storyboard to produce an add. When you're here, we will record the video and then we'll present it to the judge. (Estelan sähköposti 12.2.2009)

We were told that every group has to make three things: a magazine ad, a billboard ad, and a 30 second commercial spot. Also, the commercial spot has to be planned, written and produced before our meeting in Portugal. This is because we can't bring all of our equipment to Portugal, nor do we have enough time for the post production. Did your teachers give you any deadlines regarding when all the planning has to be ready? Ours is 31.3. (Läheittämani sähköposti 19.2.2009)

Oh my god, no, they didn't give us any deadline.. pff that's hell :)
(Stéphanien sähköposti 19.2.2009)

I asked my teachers for the regulation of this project and what we must:

- 1. Write a press news about the violence against women (in a A4 size);*
- 2. A billboard ad;*
- 3. A 30 second commercial spot.*

All this must be delivered by March 31.

In April we will present our idea to a jury. (Estelan sähköposti 28.2.2009)

Toimeksiannossa projektin deadlineksi oli merkitty 31.3.2009, jolloin materiaalit tuli luovuttaa kunkin oppilaitoksen ohjaaville opettajille. Epäselväksi jäi se, että pitikö kaikki materiaali lähettää erikseen kaikille opettajille ja millä tavalla niiden luovutus tapahtuisi. Myöhemmin kävi ilmi, että kaikki materiaali olisi pitänyt lähettää erikseen kaikille opettajille deadlineen mennessä, vaikka palautuksen yksityiskohdat olivatkin jääneet sopimatta. Kuva- ja videotiedostot voivat olla suurikokoisia ja tukkia sähköpostin, puhumattakaan niiden mahdollisista yhteensopivuusongelmista eri oppilaitoksissa käytettävien ohjelmien kanssa.

2.9 Kulttuurien ymmärtäminen

Kulttuuri, viestintä ja liiketoiminta ovat olleet olennaisesti sidoksissa toisiinsa jo satojen, ellei jopa tuhansien vuosien ajan. Tästä huolimatta järjestelmällinen ja opiskeltava asennoituminen kulttuurien väliseen viestintään on edelleen varsin tuore. (Gore 2007, 11.) On myös otettava huomioon se, että kulttuurien välisen tai oikeastaan kaiken inhimillisen viestinnän tutkimus ei ole täysin eksaktia tiedettä, joka tuottaisi helposti lokeroitavia, kiistattomia tuloksia (Gore 2007, 141).

Kulttuuria on sen laajuuden vuoksi hankalaa määritellä; me olemme jatkuvasti tekemisissä kulttuurin kanssa, mutta sen määrittelemisen muuttuu abstraktiksi. Jos esimerkiksi ajattelemme kulttuurin tarkoittavan tietystä maasta kotoisin olevaan ihmiseen liitettäviä stereotypioita niin voimme ehkä kokea stereotyyppien olevan päteviä kansakunnallisella tasolla, mutta alati harvenevassa määrin yksilöllisellä tasolla. (Gore 2007, 12.)

Kulttuurien välisen viestinnän tavoitteena on oppia ymmärtämään paremmin omaa kulttuuriaan ja omia tapojaan kommunikoida (Gore 2007, 19). Vasta ymmärtäessämme paremmin omia ajattelu- ja käytöstapojamme, voimme alkaa oppimaan muiden kulttuurien vastaavia käytäntöjä (Gore 2007, 20). Edellisten pinnallinen tutkiminen voi johtaa yleistykseen, jotka eivät toimi käytännössä, mutta perusteellisempi lähestymistapa on avain hyvin toimivaan kulttuurien väliseen viestintään (Gore 2007, 18, 43).

Sähköiset viestintävälineet ja sähköiseen opetukseen tarkoitetut sovellukset ovat oivallisia apuvälineitä kulttuurien välisen viestinnän opiskelemiseen. Ihmisten kokoontuessa on ajan ja muiden rajoitusten takia mahdotonta käydä läpi kaikkia mielipiteitä ja näkökulmia sekä jakaa kaikkea tietoa. Kun ihmisten kanssakäynti jatkuu sähköisesti, esimerkiksi keskustelufoorumeilla, jokainen voi ilmaista mielipiteensä ja näkökulmansa perusteellisemmin ja käsitellä muita haluamaan tahtiinsa. (Gore 2007, 7; Kettunen 2009, 144-145.)

2.10 Video, ensimmäinen versio

Toimeksiannon varmistamisen jälkeen aloimme yhdessä kehittää teemaa kampanjaamme ja Estela oli ensimmäinen, jolla oli siihen ehdotus. Estelan ehdotus oli mielestäni liian kunnianhimoisen resursseihimme nähden ja ehdotin hänelle pienimuotoisempaa lähestymistapaa, mutta Estela oli varma ideastaan, halusi kuvata sen ja lähettää videon minulle jälkituotantoon. Suostuin tekemään

jälkituotannon, mutta jatkoin muiden ideoiden kehittelyä edelleen.

So, for the commercial spot I had an idea:

Imagine a woman who gets home and greets her son and husband. The woman is embarrassed when she greets her husband. Her husband grabs her arm and sends her upstairs. Up there you hear noises and there is a woman runs downstairs and her husband chases her. The child feels that parents are playing a game and starts to run after them as if it was all a joke. The woman, with tears on her face, moves to the room and closes the door of the room right in the face of the kid. He makes a sad face because he can't realize why it happened. Then, the image changes and you only see a woman on the floor with bruises and blood. Appears the slogan: If you hide we can't help you! Amnistia International

Do you like the idea? You are welcome to give your opinion =)

If you like I can shoot and send you the video and Tuomas can handle the post-production?

The billboard would be composed of an image of the video and the slogan. What do you think? (Estelan sähköposti 28.2.2009)

En uskonut Estelan idean mahtuvan ongelmitta 30 sekuntiin, enkä siihen, että hänellä olisi resursseja toteuttaa se riittävän hyvin. Luin Estelan tietokortista, että hänellä ei ollut aiempaa kokemusta videotuotannosta, minkä takia en uskaltanut luottaa häneen täysin tässä asiassa.

I'm not completely sold on that idea. To portray that story properly would probably take more than 30 seconds and require really good actors for it to be believable.

30 seconds is not a lot of time, so I think we have to come up with a simpler idea. Maybe something that works on a symbolic level?
(Lähtämäni sähköposti 4.3.2009)

OOH = (you don't like the idea? My friends and some teachers liked a lot ;)

I think that the question is the time because this must be delivered until March 31 !! And we have no more idea. In my opinion this story can be done in 30 seconds because it may look big but I think it is easy to summarize the idea and to make a good ad. As I already said I can shoot the video (with good actors I promise =D) and after I send you the video and in the post production you can cut some seconds because the secret of a good ad is the post production. (Estelan sähköposti 5.3.2009)

Actually, I'm fond of her idea, but it has to be realistic. I know nothing about shooting film, so, I really haven't got a clue if it's achievable.
(Stephanien sähköposti 5.3.2009)

I can shoot this ad this Sunday and after (may be Monday) I will send the video to Tuomas and he will see if with the post production this idea would be good. What do you think? (Estelan sähköposti 5.3.2009)

It's not that I don't like the idea; I just thought it could be difficult to compress the story into 30 seconds, and require maybe too much work from Estela to look and sound presentable. (Lähtämäni sähköposti 9.3.2009)

Estelan vakuuttelut eivät saaneet minua uskomaan idean toimivuuteen, mutta lupasin leikata videon, jotta muutkin näkisivät ongelman. Sain sen käsityksen, että Estela kuvaisi videon joka tapauksessa, eikä minkäänlainen muu ratkaisu olisi tässä vaiheessa edes mahdollinen.

Henry piti 11.3. palaverin, jossa keskustelimme yhteistyön sujumisesta. Myöhemmin samana päivänä sain Estelalta sähköpostissa linkin hänen kuvaamaansa videoon, joka oli tallennettu datanvälityssivustolle. En saanut videota toimimaan millään koneella tai ohjelmalla, joten pyysin Estelaa lähettämään videon uudelleen, mutta ongelma oli tiedostoformaatti. Video toimi ainoastaan kameran mukana tulleen ohjelmiston avulla.

The original video have 3 minutes but I shoot many times the same scene and you or we choose the best scenes. Of course it doesn't compares to TV real ads but I think that this video pass the main concept and it is what is important. because in this project what it's importante is the main concept/idea. So I have many takes of the video that I will send to you. And if you think that the post production is very difficult for you I can try do it in my school with my teacher =) (Estelan sähköposti 11.3.2009)

Stéphanie löysi myöhemmin ohjelman, jolla videon sai muutettua katsottavaksi ja lähetti minulle 20.3. sähköpostissa latauslinkin videoon. Estelan kuvaama materiaali paljastui valitettavasti käyttökelvottomaksi: tarkennus ja valotus heittivät, äänet eivät kuulu, eikä kuvia yksinkertaisesti ollut riittävästi leikattavaksi. Videotiedoston muuttaminen toimivaan formaattiin oli myös heikentänyt laatua, mutta päätin silti leikata videon, jotta muutkin ymmärtäisivät ongelmat.

So this video was my first experience as a camera but yes you are totally right we need more angles and in first shoot we don't see the woman and man's face. so the problem is that I have no time to shoot again but I think with the post production we can do a good ad what do you think? (Estelan sähköposti 13.3.2009)

Ongelmat jatkuivat leikkaushuoneessa, kun kävi ilmi, että videotiedosto ei ollut yhteensopiva koulun ohjelmien kanssa, eikä leikkaaminen ollut mahdollista.

Lähetin Estelalle ja Stéphanielle sähköpostia, jossa pahoittelin tilannetta ja ehdotin Estelalle videon leikkaamista, mutta hänkään ei siihen pystynyt. Kerroin heille sitten varmuuden vuoksi kehittelemästani toisesta ideasta ja lähetin videon synopsiksen sähköpostissa.

Unfortunately I am unable to edit the video because Avid (the editing software) does not allow the importing of said file. I spent all afternoon yesterday trying to convert the file into workable form, but had no success...

Ps. I got an idea for a second video for our group. I will send you the description as soon as I have it ready. (Lähtämäni sähköposti 25.3.2009)

2.11 Video, toinen versio

I liked the idea is simple and strong =) (Estelan sähköposti 25.3.2009)

It's a very beautiful and loaded idea, great movie, but I would like to work a bit more structured if we have to do this all over again. We have to know what our target group is. What kind of violence (house violence, women in wars), who do we want to reach? (Stephanien sähköposti 25.3.2009)

Estela ja Stéphanie pitivät ehdotuksestani ja keskusteltuamme uuden teeman taustoista ja kohderyhmästä, aloin valmistelemaan videon tekemistä. Halusin videon ääniraidalle kertojajäänä käsittelemään teemaamme, joten pyysin ryhmättä jäänyttä Jenni Joensuuta kirjoittamaan ja äänittämään sellaisen. Suunnittelin videon nopeasti kuvattavaksi ja leikattavaksi sekä kahdelle näyttelijälle, joiksi sain värvättyä Johanna Hirvosen ja Miia Leivon.

Kampanjallamme ei ollut vielä slogania, joten keskustelimme asiasta sähköpostin välityksellä ja Stéphanielle tuli mieleen ”Silence doesn't reach hands”. Stéphanien

ehdotus jäi mieleen, mutta kaipasi kieliopillista ja sisällöllistä hiomista, joten jatkoimme miettimistä ja keksimme sloganin ”Silence doesn't break the fall”. Seuraavina parina viikkona emme olleet yhteydessä, sillä Estela lähti Tunisiaan ja Stéphanie opintomatkalta Ranskaan ja Espanjaan.

Kuvasin videomme 20.4. koulun studiossa Johannan ja Miian kanssa, siirsin materiaalin leikkaushuoneen koneelle ja työstin videon valmiiksi samana päivänä. Opintomatkalta palattuaan Stéphanie pyysi minua lähettämään kuvia videosta, jotta hän pystyi aloittamaan lehtimainoksen tekemisen. Estela kysyi myös työmme tilasta ja siitä saammeko sen valmiiksi ajoissa.

Kuvat 1-4. Kuvanäytteitä videosta.

2.12 Projektin dokumentointi

Projektin dokumentointi eli kaikkien merkittävien ja lopputulokseen vaikuttavien tekijöiden tunnistaminen ja tallentaminen on oleellinen osa työprosessia. Projektitoiminnan tarkasta ja selkeästä dokumentaatiosta on huomattavaa hyötyä raportoitaessa kokonaisuudesta projektin eri sidosryhmille. (Anttila 2001, 127.) Projekteissa luodaan ja käsitellään monesti myös uniikkia aineistoa, jonka annetaan tietoisesti hukkaa, koska sen tallentamiseen ei ole selkeitä ohjeita tai kiinnostusta (Anttila 2001, 130).

Tutkijat ovat havainneet puheen ja tekstin eli sanojen lisäksi useita merkittäviä tekijöitä, jotka vaikuttavat oleellisesti ihmisten väliseen viestintään. Tullakseen ymmärretyksi ja saadakseen asiansa läpi ihmiset hyödyntävät erilaisia visuaalisia välineitä kuten kuvia, luonnoksia ja muita tekniikoita. Myös näiden aineistojen muodon ja merkitysten tunnistaminen ja tallentaminen on tärkeää, jotta niiden kehittämiseen vaadittavat resurssit pystytään suuntaamaan tulevaisuudessa entistä tehokkaammin. (Anttila 2001, 127-128.)

Työprosessin aikana arvioinnissa keskitytään seuraamaan projektin etenemistä ja tuloksellisuutta, päätösvaiheessa kokoavasti kaikkea toimintaa ja tuloksia. On myös hyödyllistä arvioida työprosessin onnistumista, projektiryhmän sisäisen ilmapiirin laatua, työskentelyn tehokkuutta ja kaikkien motivoituneisuutta. Projektiryhmän reflektiivisen toiminnan ja ryhmädynamiikan tutkiminen tuottaa myös relevanttia aineistoa projektien suunnitteluun tulevaisuudessa. (Anttila 2001, 142.)

Tärkeä syy projektin dokumentointiin on myös mahdollisten ongelmien ratkaisu, sillä dokumentaatiosta käy ilmi milloin ongelmat alkoivat ja millä tavalla niihin reagoitiin (Kettunen 2009, 77). Päätyneet projektit herättävät uusia ajatuksia ja nämä voivat johtaa uusiin projekteihin, jolloin kaikki suunnitellaan luonnollisesti

aiemman projektin toiminnan ja tulosten perusteella (Kettunen 2009, 182).

Projekteista kannattaa oppia ja ottaa irti kaikki hyödyllinen tulevaisuutta varten. Uusien projektien suunnittelua helpottaa huomattavasti vanhoista opitut asiat. (Anttila 2001, 132.) Projektitoiminnan parhaita puolia on, että jokainen projekti on erilainen ja jokaisen uuden projektin läpivieminen harjoittaa tekijöitään sekä opettaa heille uusia asioita (Kettunen 2009, 9).

2.13 Deadline-paniikki

Amnesty-projektin deadline oli yksi toimeksiannon osio, josta käytiin kiivasta keskustelua ja jonka jokainen tuntui ymmärtäneen eri tavalla. Toimeksiannossa 31.3. oli merkitty päivämääräksi, jolloin materiaali luovutetaan opettajille, mutta esimerkiksi Belgiassa kaikki eivät olleet tietoisia tästä ja Suomessa pidettiin oleellisempänä valmiin materiaalin löytymistä presentaatiopäivänä. Eniten deadlinesta tuntuivat murehtivan portugalilaiset opettajat ja opiskelijat.

Henry piti 9.4. palaverin, jossa kävimme läpi matkajärjestelyt ja ryhmien tilan. Estela kysyi seuraavana päivänä videostamme ja kuullessaan sen olleen vielä työn alla, kertoi harkitsevansa koko projektin hylkäämistä. Kannustin Estelaa jatkamaan vielä ja kerroin kehittelemästämme sloganista, mutta hän ei ymmärtänyt sitä ja se taisi ratkaista asian. Estela ilmoitti 22.4. hylkäävänsä koko projektin, koska ei uskonut siihen tai kokenut sitä enää omanaan.

I need to say something to my teacher, the deadline has passed and we have not delivered anything! If we not done anything we have to abandon the project! (Estelan sähköposti 13.4.2009)

I think I will quit, I'm sorry but I don't want to spend shame in front of the

jury and frankly we all know we got nothing done.

And besides I don't know if we are in competition because the time of delivery period has ended long time ago. (Estelan sähköposti 18.4.2009)

Estela, are you still in competition?? (Stéphanien sähköposti 22.4.2009)

Sorry but I will not make it.

I don't feel safe and I don't think we are ready to submit. Especially I don't like to this concept and I couldn't contribute much and therefore I don't feel confident.

In Portugal this project is very bad organized = /

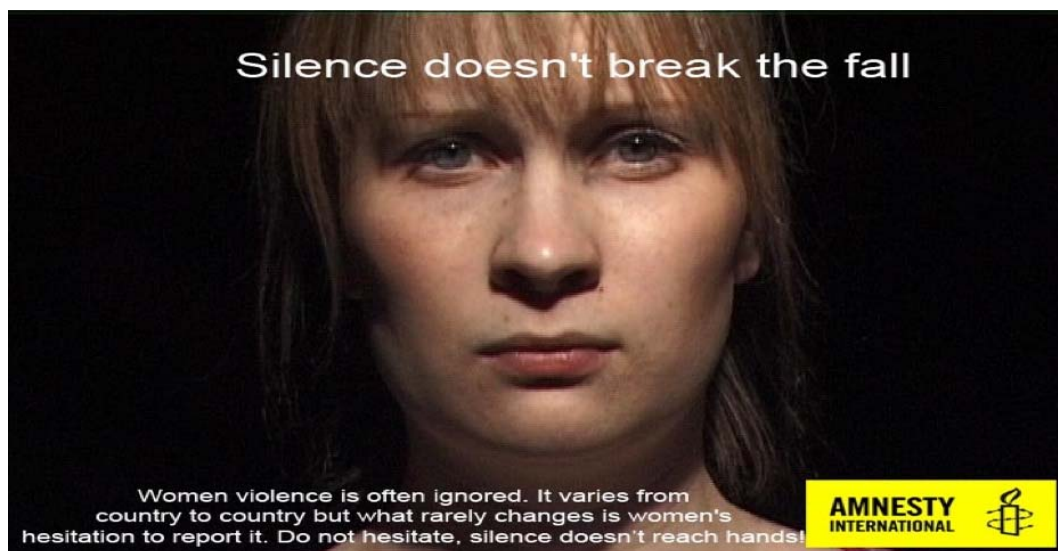
I wish you a pleasant stay in Lisbon and good luck in the presentation.

I just decide today that I wouldn't present this project. I will send a e-mail to my teacher.

Good luck =) (Estelan sähköposti 22.4.2009)

I can't say I'm not disappointed. It's a day before competiton... Did you do something for the billboard? Otherwise, I'll have to make it this night. (Stéphanien sähköposti 22.4.2009)

Estelan jättäytyttyä pois projektista, Stéphanie otti hoidettavakseen Estelalle varatun billboardin suunnittelemisen ja tekemisen. Päädyimme Stéphanien ehdotuksesta lopulta käyttämään hänen lehtimainostaan billboardina ja tekemään toisen lehtimainoksen. Saimme tehtyä kaikki työt, mutta olimme harmistuneita Estelan ratkaisusta. Olisiko Estela kenties voinut loukkaantua siitä, että emme voineet käyttää hänen kuvaamaansa videota?

Kuva 5. Billboard (suunnitellut Stéphanie Hojniak)

2.14 Monikulttuurisuuden haasteet

Ihmisiä kannustetaan muodostamaan monikulttuurisia ryhmiä järkevästä syistä, mutta kulttuurien moninaisuus tuo mukanaan myös uusia haasteita. Muihin kulttuureihin kohdistuvat epäluulot voivat monikulttuurisessa ryhmässä johtaa esimerkiksi ryhmän yhtenäisyyden heikkenemiseen. Yhdestä kulttuurista tulevat ihmiset saattavat luottaa vähemmän toisesta kulttuurista tuleviin ihmisiin, koska eivät voi olettaa näiden ajattelevan ja toimivan niin kuin he itse ajattelisivat ja toimisivat tietyissä tilanteissa. (Gore 2007, 104.)

Ihmisten toimintaa ohjaavat heidän kulttuurinsa asettamat, yleisesti hyväksytyt käyttäytymissäännöt, joista antropologit käyttävät nimitystä normit. Joskus nämä normit ovat ihmisiin niin syvään juurtuneita, että he saattavat asettaa kaikki tavoitteensa täydentämään ainoastaan omaa ajatteluaan ja toimintaansa. (Gore 2007, 14.) Ryhmän sisäisten eroavaisuuksien takia työskentelyä ohjaava selkeä tavoite tai visio vahvistaa merkittävästi monikulttuurisen työryhmän yhtenäisyyttä (Gore 2007, 109).

Ihmisten jaksamista, kykyjä ja sitoutumista voidaan tehostaa lähestymällä tavoitetta mahdollisuuksien rajoissa ryhmän omien kiinnostusten mukaisesti (Niemistö 2004, 38). Luova toiminta on ryhmässä yhteisluomista ja varsinkin monikulttuurisessa ryhmässä erilaisuudet ja vastakohtaisuudet ovat luovan toiminnan polttoainetta (Niemistö 2004, 177). Monet mahdollisuudet ja rajoitukset löytyvät ryhmän sisältä, ihmisistä ja näiden toisiinsa luomista suhteista (Niemistö 2004, 9).

Monikulttuurinen ryhmä joutuu käsittelemään uusia kulttuurikaavoja, joita ovat ihmisten ylikehittyneet roolit, ryhmän omaksumat tavat ja ryhmäkontekstin sekä ympäröivän systeemin asettamat säännöt. Yhteistyön alussa ihmiset saattavat tukeutua rooleihinsa suojautuakseen ahdistukselta. (Niemistö 2004, 176.) Selkeän tavoitteen tai vision määrittäminen ryhmälle helpottaa ihmisten motivoitumista ja tavoitteen tai vision vaatimien tehtävien jakamista (Niemistö 2004, 37).

Epäluottamuksen ja stereotyyppien lisäksi ongelmia saattaa aiheutua ryhmätyöskentelyssä käytettävästä kielestä, joka ei ole välttämättä kaikkien äidinkieli. Epäselvyydet ja virheet kommunikaatiossa aiheuttavat useampia väärinkäsityksiä, joiden selvittäminen heikentää ja hidastaa viestintää. Viestinnän heikkeneminen ja hidastuminen johtaa puolestaan stressin lisääntymiseen ja ryhmän tehokkuuden heikkenemiseen. (Gore 2007, 104.)

Ryhmätyöskentely on haastavaa kaikille ja jokainen sitä tehnyt on varmasti samaa mieltä, että onnistuminen tai epäonnistuminen johtui viestinnästä (Gore 2007, 109). Ryhmän jokaisen jäsenen tasapuolinen osallistuminen työskentelyyn pakottaa jokaisen arvioimaan uudelleen ideoitaan ja muokkaamaan niitä entistä paremmiksi sekä luo mahdollisuuden keskinäisen kunnioituksen syntymiseen (Gore 2007, 105, 109).

Etnisyydellä ei tulisi olla ryhmätyöskentelyssä merkitystä tehtävien jakamisessa, vaan jakamisen tulisi tapahtua jäsenten omaamien tietojen ja taitojen perusteella

(Gore 2007, 109). Viestintävaikeuksien lisäksi monikulttuurisuus itsessään ei johda automaattisesti luovempaan ja tehokkaampaan ryhmätyöskentelyyn. Kuitenkin niissä tapauksissa, joissa moninaisuus osataan käyttää ryhmän hyödyksi, voidaan saada aikaan niin hyvä lopputulos kuin positiivinen kokemus mukana olleille. (Gore 2007, 109.)

2.15 Presentaatio-kokoontuminen Lissabonissa

Lensimme 23.4. Helsingistä Kööpenhaminan kautta Lissaboniin, jossa tapasimme hotellille saavuttuamme ensimmäisen kerran belgialaiset opiskelijat. Seuraavana aamuna matkasimme yhdessä Escola Superior de Comunicação Socialiin, jossa meidät ohjattiin lyhyen esittelyn jälkeen luokkiin ryhmittäin. Keskustelimme Stéphanien kanssa ensin kampanjamateriaalistamme ja aloimme sitten suunnitella presentaatiotamme.

Stéphanilla oli koneellaan valmiit pohjat, joiden avulla saimme presentaation sisällön nopeasti kokoon ja graafista ilmettä Stéphanie lupasi hioa tarvittaessa myöhemmin. Seuraavana aamuna matkasimme jälleen yhdessä koululle, jossa meidät ohjattiin tällä kertaa yhteen luokkaan presentaatioita varten. Valitsimme Stéphanien kanssa ensimmäisen esitysvuoron ja huomasimme viime hetkellä presentaatiota varten koostamamme materiaalin sisältäneen muistitikun jääneen hotellille, mutta muuten kaikki meni hyvin.

Olimme valinneet kampanjamme teemaksi ongelmista puhumisen ja käsitelimme siinä sitä, kuinka tärkeää on uskaltaa pyytää apua. Kampanjaideamme sijoittui kolmannelle sijalle ja olimme kummatkin siihen aika tyytyväisiä. Seuraavana aamuna 26.4. lensimme Lissabonista Hampurin kautta takaisin Suomeen. Henry piti vielä 25.5. Amnesty-projektin lopetuspalaverin, jossa kävimme läpi projektin onnistumisia ja epäonnistumisia.

3 TULOSTEN ANALYSOINTI

3.1 Oma ryhmä

Minusta oli erittäin mielenkiintoista tehdä ryhmätyötä Amnesty-projektissa muiden maiden opiskelijoiden kanssa, mutta valehtelisin jos väittäisin, ettei työskentely ollut joinain päivinä äärimmäisen turhauttavaa. Kommunikointi sähköisten viestintävälineiden välityksellä ja työkielellä, joka ei ollut kenenkään äidinkieli, tietenkin karsivat viestinnän nyansseja, mutta nostivat myös tiettyjä eroavaisuuksia paljon selvemmin esille.

Kävin tätä opinnäytetyötä varten läpi projektityöhön liittyviä muistiinpanoja ja sähköpostejani, ja huomasin aikaisempien mielikuvieni ryhmäämme kuuluneista ihmisistä niin kärjistyneen kuin syventyneen. Estela tuntui tarttuvan työhön sitä sen suuremmin pohtimatta ja Stéphanie oli niin ujo tai kohtelias, että hänelle kävi melkein kaikki. Itsestäni sain sähköpostikeskustelujen perusteella kuvan välillä miltei raivostuttavan pedanttina ihmisenä.

3.2 Yhdessä ajattelemisen merkitys

Ryhmä on helppo muodostaa teoreettisella tasolla, mutta siitä tulee ”oikea” vasta ryhmädynaamisen kehityksen ja hyvän johtamisen myötä (Niemistö 2004, 28). Ryhmätyöhön kuuluu myös oleellisena osana dialogi, joka ei tarkoita ainoastaan keskustelua tai vuoropuhelua, vaan yhdessä ajattelemisen taitoa (Isaacs 2001, 28). Dialogi on ihmisten välisestä vuorovaikutuksesta kehittyvä elävä tiedonhankintakokemus, joka tapahtuu ihmisten sisimmässä ja heidän välillään (Isaacs 2001, 30-31).

Toimivassa dialogissa roolit kiertävät ryhmän jäseneltä toiselle ja vaihtuvat, kun keskustelussa ilmenee tarve uudennlaiselle ajattelulle (Isaacs 2001, 20). Tärkeintä

on oppia luopumaan tarpeesta saada muut ymmärtämään itseämme ja sen sijaan lisäämään ymmärrystä niin itsestämme kuin muista (Isaacs 2001, 30). Yhdessä ajatellessamme meistä tulee tiedostavampia ja älykkäämpiä kuin yksinämme ja pystymme erottamaan tehokkaammin uusia mahdollisuuksia (Isaacs 2001, 32).

Dialogi toimii hyvänä opiskelemisen apuvälineenä, koska se ohittaa perinteiset hierarkiat ja kannustaa ihmisiä oppimaan yhdessä ja toisiltaan (Isaacs 2001, 36). Kun ihmiset oppivat yhdessä ajattelemisen ja puhumisen taidon, he eivät luovu siitä (Isaacs 2001, 21). Esimerkiksi minusta oli erittäin mukavaa huomata, miten projektityöskentelyn alussa tapahtunut kohtelias puhuminen toisille kehittyi niin, että osasimme ottaa muiden ajatukset huomioon ja puhuimme toistemme kanssa (Isaacs 2001, 44). Projektiin sisältyi tehtäviä, joista osa oli minun alaani ja osa Stéphanien, mutta niistä selvittiin ongelmitta yhdessä, kummankin erityistaitoihin vilpittömästi luottaen.

3.3 Kulttuurikolareita

Richard D. Lewis kirjoittaa kirjassa Kulttuurikolareita suomalaisten arvostavan vakautta ja lujuttua sekä odottavan näitä ominaisuuksia muiltakin. Suomalaiset voivat usein suhtautua ulkomaalaisiin viileästi ja ylimielisesti, mutta ollessaan tyytyväisiä kohtelevat heitä hyvin lämpimästi. Suomalaisen kanssa pärjääkin parhaiten asettamalla selkeät päämäärät, määrittelemällä tavoitteet ja luottamalla yksilön kykyyn kantaa vastuu tehtävistään. (Lewis 1996, 272, 279.)

Suomi on reaktiivinen kulttuuri, jossa kuunnellaan ennen kuin toimitaan. Reaktiivisen kulttuurin edustajalle puheenvuoron päättymistä seuraava sopivan pituinen hiljaisuus tarkoittaa puhujan mielipiteiden arvostamista. Vastaamista ei myöskään aloiteta omien käsitysten tyrkyttämisellä, vaan lisäkysymyksillä tarkoituksen ja pyrkimyksen selvittämiseksi. Suomalaiset kaihtavat yhteenottoja ja yrittävät siksi muotoilla kaikille sopivan vastauksen. (Lewis 1996, 36-37.)

Amnesty-projektiin osallistuneet suomalaiset opiskelijat ihmettelivät kovasti portugalilaisten opiskelijoiden suhtautumista opettajiinsa. Toki kunnioitamme opettajiamme ja noudatamme heidän ohjeitaan, mutta suhtaudumme heihin välittömämmin, uskallamme kyseenalaistaa. Autokraattinen johtamistyyli, jossa tehtävät suoritetaan ylhäältäpäin saatavien määräysten mukaisesti, tuntui meistä vieraalta (Lewis 1996, 163). Byrokratian jäykkyys tuli myös tutuksi niissä tilanteissa, joissa huomasit tarvitsevasi jotain sellaista palvelua tai tietoa, mitä ei ollut annettu heti alussa (Lewis 1996, 274).

3.4 Yhdessä ajattelemisen vaikeus

Emme ole tottuneet puhumaan yhdessä täysin avoimesti ja tiedostavasti ilman, että yrittäisimme aina omia osan ajatustenvaihdon tuloksista. Tämä tulee ilmi etenkin niissä tilanteissa, joissa panokset ovat suuret. Suunnittelemme etukäteen, mitä aiomme sanoa tai pohtia, ja kootessamme valmiit ajatuksemme pyrimme valmistamaan muitakin. Tilanteet, joissa tunnelma kiristyy, johtavat useimmiten väittelyyn. (Isaacs 2001, 369.)

Meillä on ikävä taipumus vaikeuttaa koko ryhmän älykkyyden hyödyntämistä jakautumalla eri leireihin, jumittumalla omiin näkemyksiimme ja salaamalla tietoja, joilla yhteiset ongelmat voitaisiin ratkaista (Isaacs 2001, 70). Pinnan alla väreilevät virrat joko lähentävät ihmisiä tai loitontavat heitä toisistaan, mutta monilla on vaikeuksia huomata näitä (Isaacs 2001, 24).

Koska mitään kansainvälistä etikettiä ei ole olemassa, on monikulttuurisessa maailmassa pärjätäkseen oltava avoin ja vilpitön (Lewis 1996, 170). Esimerkiksi ryhmämme työskentely olisi voinut olla vaivattomampaa, jos olisimme ilmaisseet tyytymättömyytemme suunnitelman puuttumiseen, emmekä haudanneet ajatuksia loukkaamisen pelossa. Meidän on opittava näkemään oma kulttuurimme ulkoapäin ja ajattelemaan objektiivisemmin päästäksemme eroon kulttuurisista esteistä, jotka ovat haitanneet muiden ajatusten ja persoonallisuuksien

ymmärtämistä (Lewis 1996, 341). Tutkailemalla omaa kulttuuriamme ja muita pystymme ajattelemaan globaalisti ja kehittelemään lukemattomia uusia mahdollisuuksia (Lewis 1996, 329).

3.5 Opiskelijakysely

Koska kaikki empiiris-analyttinen tieto on epävarmaa ja epätäydellistä, halusin sisällyttää tekstiin myös muiden opiskelijoiden ajatuksia projektista. Tällaisessa lähestymistavassa on aina muistettava, että mitä ymmärrämme toisista ihmisistä tai jostakin tekstistä saattaa tuntua oikealta, mutta ei ole sitä. (Anttila 2006, 6.) Tästä johtuen koostin projektin työprosessin aikana opiskelijoissa heränneistä kysymyksistä kyselylomakkeen ja lähetin sen kaikille mukana olleille opiskelijoille.

Kyselylomake koostui 20 Amnesty-projektin työprosessiin liittyvästä avoimesta kysymyksestä, joihin opiskelijoita pyydettiin vastaamaan vapaamuotoisesti omin sanoin. Kysymykset etenevät kronologisesti projektiin osallistumisesta työprosessin käynnistymiseen ja kommunikaation sujumisesta kokonaisuuden reflektointiin. Selvitystä ei tarvinnut aluksi koota tietyn otoksen perusteella, sillä kyselylomake lähetettiin ainoastaan 19 opiskelijalle (Anttila 2000, 238). Kyselyyn vastasi yhteensä viisi opiskelijaa: kolme Suomesta ja kaksi Belgiasta. Valitettavasti yksikään portugalilainen opiskelija ei vastannut kyselyyn.

Kyselylomakkeella pyrin keräämään opiskelijoilta sellaista tietoa, joka kertoisi heidän subjektiivisista tuntemuksista, elämyksistä, kokemuksista ja oivalluksista (Anttila 2000, 21). Pyrin erityisesti työprosessia valottamalla tuomaan esiin sen luonteen: näyttämään muutoksia kehittämisessä, olosuhteissa, toiminnoissa ja niihin liittyvissä mekanismeissa (Anttila 2000, 73, 111). Tulkitsen oman näkemykseni mukaisesti erilaisia ympäristössä tapahtuvia asioita, ihmisten asenteita, tarkoituksia ja niin edelleen (Anttila 2000, 21).

3.6 Opiskelijakyselyn tulokset

3.6.1 Alku

Lähdin itse mukaan Amnesty-projektiin päästäkseni työskentelemään yhdessä muiden maiden opiskelijoiden kanssa ja saadakseni tärkeän aiheen opinnäytetyöhöni. Kyselyyn vastanneet opiskelijat olivat samoilla linjoilla.

”Se kuulosti todella mielenkiintoiselta ja haastavalta sekä erilaiselta kuin tavalliset kouluprojektit.” (suomalainen opiskelija #3)

”The experience in communication between different cultures.”
(belgialainen opiskelija #1)

”Kansainvälisyys ehdottomasti.” (suomalainen opiskelija #2)

”The challenge + the trip to Portugal + the extra credit on my diploma.”
(belgialainen opiskelija #2)

Moni ymmärsi väärin kysymykseni, mitä kukin halusi tällä projektilla erityisesti saavuttaa ja antoi vastaukseksi työtehtävänsä, mutta kenties yksi vastaus olisi pitänyt monen kohdalla. Ainakin minulla se oli sama.

”Kokemusta kansainvälisestä työskentelystä.” (suomalainen opiskelija #2)

Kysymykseni projektin hyödyllisyydestä ja soveltuvuudesta kunkin opinnoille oli toinen väärinymmärryksen uhri ja moni vastasi aikataulunsa joustavan riittävästi, mutta onneksi jotkut ymmärsivät kysymyksen. Minua kiinnosti se, miten tähän projektiin osallistunut opiskelija pystyisi hyödyntämään projektista oppimiaan asioita myöhemmin opiskeluissaan ja mahdollisesti myös työelämässä.

"The international aspect fits very well into my studies + making a campaign is something I study for." (belgialainen opiskelija #2)

Amnestyn merkitys projektin sisältökysymyksen kantajana vaihteli ja syynä oli varmasti osittain toimeksiannon validiuden kyseenalaisuus.

"Yes, because Amnesty is an organisation with a good image."
(belgialainen opiskelija #1)

"Joo kyllä merkitsi paljon, koska yhdistys on kansainvälisesti tunnettu ja merkittävä." (suomalainen opiskelija #2)

"No, on the contrary." (suomalainen opiskelija #1)

"It was an extra motivation." (belgialainen opiskelija)

"No ei oikeastaan kun ei siitä Amnestystä kuulunut eikä näkynyt koko projektin aikana." (suomalainen opiskelija #3)

Amnesty Internationalin mukanaolo ei vaikuttanut projektityöskentelyyn kovin merkittävästi, mutta järjestön nimen käyttäminen aiheutti turhaa hämmennystä. Toimeksiannossa olisi kannattanut tehdä selväksi se, että oliko järjestö oikeasti mukana vai käytettiin sitä vain havainnollistamiseen. Tätä varsin tarpeellista erotusta ei oikeastaan milloinkaan tehty.

3.6.2 Työprosessi

Epäselvä toimeksianto oli yksi tämän projektin suurimmista ongelmien aiheuttajista ja asia, joka tulisi saattaa kuntoon ennen seuraavan vastaavan projektin käynnistämistä. Jotkut löysivät kuitenkin ylimalkaisesta ohjeistuksesta myös jotain positiivista.

"The guidelines weren't that helpful." (suomalainen opiskelija #1)

"No person to contact with our further questions." (belgialainen opiskelija #1)

"The guidelines could be better, more detailed, more precise. But seeing as it was the first time, it wasn't that bad." (belgialainen opiskelija #2)

"Ohjeet olivat avoimet ja antoivat itselle päätäntä ja mietintävaltaa."
(suomalainen opiskelija #2)

Vastaukset kysymykseen, mitä toimeksiannossa tulisi jatkossa tarkentaa, olivat yksimielisiä. Opiskelijat kaipasivat siihen yksimielisyyttä ja varmuutta, jotta on selvää mitä tehdään, miten tehdään ja minkälaisella ajanjaksolla.

"Sanotaankos, että niitä olisi voinut selkeyttää ja niistä olisi voinut antaa saman konkreettisen lapun jokaiselle ryhmälle." (suomalainen opiskelija #3)

"A clearer deadline (WHEN to hand in the project and HOW and WHERE)." (belgialainen opiskelija #2)

"Tarkat deadlinet." (suomalainen opiskelija #2)

"More info about it - what's supposed to happen, when and where?"
(suomalainen opiskelija #1)

Projektin ohjaavat opettajat saivat kiitosta seurantalaverien järjestämisestä ja opiskelijoiden tukemisesta, mutta toimeksiannon puutteet vaikuttivat heidänkin panokseensa.

"We could ask for help, but she wasn't willing to give ideas (which I didn't

expect, but I find this a good thing).” (belgialainen opiskelija #1)

”Osallistui sopivasti järjestämällä tapaamisia ja antoi neuvoja tarvittaessa.”

”Kertoi kaiken minkä tiesi, jotkut asiat olivat hänestä riippumattomista syistä epäselviä. Esimerkiksi majoitusasiat.” (suomalainen opiskelija #2)

”She was always available if we wanted to ask for help. She even booked in a few feedback moments into her classes (3 or so).”

”She didn't have all the information either, but if she know something we didn't, she would let us know right away.” (belgialainen opiskelija #2)

Harmittavaa, että yksikään portugalilainen opiskelija ei vastannut kyselyyn, sillä olisi ollut mielenkiintoista kuulla olivatko heidän opettajansa yhtä avuliaita kuin suomalaisten ja belgialaisten oppilaitosten opettajat.

3.6.3 Ryhmien viestintä

Ryhmien muodostamisessa ei turhia ujusteltu.

”Lähetin sähköpostia kahdelle tytölle ja muodostimme ryhmän. Päätimme melkein aluksi, että minä teen videon ja he muut, koska heillä ei ollut osaamista videon tekemiseen.” (suomalainen opiskelija #2)

”I went over the profiles of each candidate and looked for persons with qualifications I didn't have e.g. computer and software skills.” (belgialainen opiskelija #2)

”They sent me e-mails, I said yes.” (suomalainen opiskelija #1)

”Mafalda sieltä Portugalista otti muhun yhteyttä ja yhdessä kyseltiin sitten lisää porukkaa ryhmään. Mafalda myös toimi aikas lailla työnjakajana.” (suomalainen opiskelija #3)

Ryhmien keskinäinen viestintä tapahtui sähköpostin, Messenger-ohjelman, Facebookin ja yhdessä tapauksessa lopuksi jopa tekstiviestien välityksellä. Suuremmilta ongelmilta pääosin vältyttiin, mutta täysin kitkattomasti ei kommunikaatio aina sujunut.

”Sähköpostiin ideoita kirjoitettaessa, kaikki eivät aina heti ymmärtäneet, ja välillä tuntui ettei niitä edes luettu, koska kommenttia ideoista tuli harvoin. Messengerissä keskustelussa ideoita oli helpompi jakaa.”

”Itse yritin ehdottaa hirveästi ideoita, mutta belgialainen oli enemmän vain ”sounds good” linjalla. Portugalilainen oli ahkerammin kertomassa omia tutkimuksiaan, silloin vielä kun oli mukana projektissa.”

”Messenger-tapaamiset eivät aina onnistuneet ja palautteen saaminen töistä oli vaikeaa. Sähköpostia ei myöskään luettu tarpeeksi usein.” (suomalainen opiskelija #2)

”I tried to have online meetings in Messenger, but no one ever showed up or answered the e-mails.”

”Our student from Portugal always promised to show up, but she never did. I think she showed up once, and that time she was late. The Belgian girl never answered e-mails, but I think she didn't have access to the internet so often. Which she didn't tell us when we started.” (suomalainen opiskelija #1)

”Välillä tuli vaikeita sanoja eteen, mutta sitten vaan sanakirja auki.” (suomalainen opiskelija #3)

"We spoke English and the technical language we understood too. I think it's because our studies are in the same area (advertising, marketing) so we know the technical language."

"My expectations turned out to be totally wrong. I expected from Portugal (a southern country) to miss deadlines, be late for meetings etc. This turned out to be totally not the case. Finland fits more in this profile, according to my experiences. Portugal was very punctual and precise."
(belgialainen opiskelija #2)

Sähköisten viestintävälineiden kuten sähköpostin tai Messenger-ohjelman välityksellä kommunikointi vaatii aina vähän ylimääräistä. Kaikki kirjoitettu ja kirjoittamatta jätetty voidaan mahdollisesti ymmärtää väärin tai tarkoituksen vastaisesti, joten kannattaa olla tarkka. On myös hyvä olla sääntillinen ja vastata sähköposteihin viivästelemättä tai olla sovittuun aikaan koneella, jos keskustellaan reaaliaikaisesti Messenger- tai Skype-ohjelmien välityksellä.

3.6.4 Projektin jälkipyykki

Kaikki tiesivät heti alusta lähtien, että Amnesty-projekti tulisi olemaan haastava ja välillä raskas kokemus, mutta todellisuus pääsi silti yllättämään monet.

"Paljon vaikeampaa kuin odotin. Odotin sen olevan hankalaa toteuttamismenetelmän takia, mutta se olikin vaikeaa ryhmäni passiivisuuden takia. Kun saimme student cardit ryhmäläisistämme, kaikki vaikuttivat aluksi niin innokkailta, mutta eivät sitten olleetkaan."
(suomalainen opiskelija #2)

"One group member dropped out and she didn't finish her part."
(belgialainen opiskelija #1)

”Kauhea kiire oli kaameeta, mutta sit kun sai projektin valmiiksi tuntui tosi kivalta.”

”No olis voinut tietysti alkaa aiemmin toimiin aktiivisemmin niin ei olis tullu niin kiire.” (suomalainen opiskelija #3)

”Aktiivisempi ja päättäväisempi ote työskentelyyn ja enemmän aikaa suunnitteluun.”

”Aikataulutus projekteissa on ehdottoman tärkeää! Ja pitää joskus olla sitten tiukka, jos näyttää ettei mitään saada aikaiseksi.”

”Huonointa oli pettymys ryhmäläisten passiivisuuteen ja tunteeseen siitä, että oli ainut joka projektia vei eteenpäin. Kohokohta oli ehdottomasti Portugalin matka, jolla oli mielettömän hauskaa.”

”Ihan hyvät oli tulokset, mutta tiedän että itsestä olisi ollut paljon parempaan. Mutta tämä oli kuitenkin ryhmätyö, niin ei voi kaikkea tehdä itse.”

”Kyselyä tehdessä tajusin, että ryhmäni teki yhden mainoksen. Tai siis kuvan työstä minkä päällä oli verkko. Itse tein kaksi mainosta ja videon. Kahdessa illassa! Mitä olisinkaan saanut aikaan monessa kuukaudessa!”
(suomalainen opiskelija #2)

Projektityöskentelyyn tuhraantuu lähes poikkeuksetta ylimääräistä aikaa ja energiaa, ja tämän kokoisessa projektissa vieläkin varmemmin. Siksi onkin hyvä valmistautua työskentelyyn perinpohjaisesti, jotta on helpompi ottaa itseään ja muita niskasta kiinni työinnon laskiessa.

Lopuksi kaikki olivat kuitenkin yksimielisiä siitä, että Amnesty-projekti oli mielenkiintoinen ja palkitseva kokemus, johon kannatti osallistua.

4 MENNEEN JA TULEVAN REFLEKTOINTIA

Olen erittäin iloinen siitä, että minulle tarjoutui mahdollisuus osallistua Amnesty-projektin kaltaiseen tapahtumaan, joka oli sekä mielenkiintoinen että opettavainen. Projektityöskentely oli joinain päivinä odotettua raskaampaa ja joskus tuli valitettua turhasta, mutta en kadu mukaan lähtemistä ollenkaan. Kaikki projektiin liittyvä toiminta ja ihmiset muodostivat yhdessä palkitsevan ja unohtumattoman elämyksen, jonka mahdollisimman monen tulisi saada kokea.

Projektissa vallitsi tekemisen meininki: kaikki olivat innostuneita kaikkien töistä ja apua sai sitä tarvittaessa niin opettajilta kuin toisilta opiskelijoilta. Suomalaisten opiskelijoiden hyvä yhteishenki vaikutti alusta lähtien oleellisesti toiminnan mielekkyyteen, kuten myös ohjaajalta saatu runsas kannustus ja luottamus. Toimeksiannon aukkojen täyttämässä auttoi se, että kaikista asioista pystyttiin puhumaan yhdessä, eikä kenenkään tarvinnut piilotella töitään toisilta.

Kilpailua enemmän vaakakupissa painoi yhdessä jaettu kulttuurikokemus, tutustuminen uusiin ihmisiin, uusiin tapoihin ja uusiin paikkoihin. Lissabonin kaduilla flaneeraaminen, Neilikkavallankumouksen muistopäivän juhlistaminen, väsyneet, mutta iloiset opiskelijat nauttimassa päivästä puistossa. Hieman jäi harmittamaan belgialaisten opiskelijoiden varautuneisuus, sillä heihin olisi ollut mukavaa tutustua vielä paremmin koulun ulkopuolella.

Harmittavaa oli myös se, ettei Portugalissa järjestetty kunnollista keskustelu- tai palautetilaisuutta voittajan julkistamisen päätteeksi. Ohjaaja paikkasi puutetta omalta osaltaan lopetuspalaverissa suomalaisten opiskelijoiden kanssa, mutta olisi ollut mukavaa kuulla muitakin opettajia ja opiskelijoita. Keskustelimme näistä asioista tietenkin myöhemmin koulun ja hotellin käytävillä, mutta yhteisen ajatusten vaihdon mahdollisuus Portugalissa ei olisi ollut pahitteeksi.

Amnesty-projektin tai muun vastaavan hankkeen onnistunut läpivieminen vaatii siihen osallistuvilta ihmisiltä itsekuria ja suunnitelmallisuutta. Edellä mainitut ovat kuitenkin mahdollisia ainoastaan sellaisessa tilanteessa, jossa kaikki tietävät oikeasti, mitä tehdään, kenelle tehdään ja milloin tehdään. Tulevissa projekteissa toimeksianto olisi suotavaa selkeyttää sekä tarkentaa, ja Amnestyn tai muun vastaavan tahon mukanaolo konkretisoida.

Olen sitä mieltä, että Amnesty-projekti oli arvokas oppimismahdollisuus ja koulun sekä opiskelijoiden resurssien järkevää testaamista ja hyödyntämistä. Toteutus kaipaa vielä pientä hienosäätöä, mutta toivottavasti vastaavanlaisia projekteja uskalletaan järjestää vielä jatkossakin.

LÄHTEET

Anttila, Pirkko 2000: Tutkimisen taito ja tiedon hankinta: Taito-, taide- ja muotoilualojen tutkimuksen työvälaineet. ARTEFAKTA 2. 3. painos. AKATIIMI Oy.

Anttila, Pirkko 2001: Se on projekti – vai onko? Kulttuurialan tuotanto- ja palveluprojektien hallinta. ARTEFAKTA 10. AKATIIMI Oy.

Anttila, Pirkko 2006: Tutkiva toiminta ja Ilmaisu, Teos, Tekeminen. ARTEFAKTA 16. 2. painos. AKATIIMI Oy.

Gore, Kevin 2007: Networking Cultural Knowledge: An interactive and experiential strategy to apply intercultural communication in business. 1. painos. WSOY Oppimateriaalit Oy.

Isaacs, William 2001: DIALOGI ja yhdessä ajattelemisen taito: Uraauurtava lähestyminen liike-elämän viestintään. Kauppakaari / Talentum Media Oy.

Kettunen, Sami 2009: Onnistu projektissa. 2., uudistettu painos. WSOYPro Oy.

Lappalainen, Jussi T. 2002: Haluatko historiankirjoittajaksi? Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Toimituksia 895. Gummerus Kirjapaino Oy.

Leinonen, Niina., Partanen, Timo. & Palviainen, Petri 2002: Tiimiakatemia: Tositarina tekemällä oppivasta yhteisöstä. PS-kustannus.

Lewis, Richard D. 1996: Kulttuurikolareita. Kustannusosakeyhtiö Otava.

Niemistö, Raimo 2004: Ryhmän luovuus ja kehitysehdot. 6. painos. Palmenia-kustannus.

2010: Introducing BUSINET. BUSINET Network for the Development of Business Education Programmes. www.businet.org.uk.

2010: Kansainvälisyyskasvatus.net. Esittely. Kehitysyhteistyön palvelukeskus Kepa Ry. www.kansainvalisyyskasvatus.net.

Projektityöhön liittyneet sähköpostit.

Bento, Estela. Hi =). Vastaanottaja: Hojniak, Stéphanie. Lähetetty 14.1.2009. Välitetty minulle 20.1.2009.

Bento, Estela. Hi!. Vastaanottajat: Hojniak, Stéphanie; Laasanen, Tuomas. Lähetetty 12.2.2009.

Bento, Estela. Amnistia Project. Vastaanottajat: Hojniak, Stéphanie; Laasanen, Tuomas. Lähetetty 28.2.2009.

Bento, Estela. Amnistia Project. Vastaanottajat: Laasanen, Tuomas; Hojniak, Stéphanie. Lähetetty 5.3.2009.

Bento, Estela. Amnistia Project: Ad. Vastaanottajat: Hojiak, Stéphanie; Laasanen, Tuomas. Lähetetty 11.3.2009.

Bento, Estela. Video. Vastaanottaja: Hojniak, Stéphanie. Lähetetty 13.3.2009. Välitetty minulle 14.3.2009.

Bento, Estela. The Amnesty video, bad news. Vastaanottaja: Laasanen, Tuomas. Lähetetty 25.3.2009.

Bento, Estela. Urgent. Vastaanottajat: Hojniak, Stéphanie; Laasanen, Tuomas. Lähetetty 13.4.2009.

Bento, Estela. Urgent. Vastaanottajat: Hojniak, Stéphanie; Laasanen, Tuomas. Lähetetty 18.4.2009.

Bento, Estela. I quit. Vastaanottajat: Hojniak, Stéphanie; Laasanen, Tuomas. Lähetetty 22.4.2009.

Hojniak, Stéphanie. Hi! Vastaanottajat: Laasanen, Tuomas; Bento, Estela. Lähetetty 12.2.2009.

Hojniak, Stéphanie. Hi! Vastaanottajat: Laasanen, Tuomas; Bento, Estela. Lähetetty 19.2.2009.

Hojniak, Stéphanie. Amnistia Project. Vastaanottajat: Bento, Estela; Laasanen, Tuomas. Lähetetty 5.3.2009.

Hojniak, Stephanie. The Amnesty video, bad news. Vastaanottajat: Laasanen, Tuomas; Bento, Estela. Lähetetty 25.3.2009.

Hojniak, Stéphanie. Slogan?. Vastaanottajat: Laasanen, Tuomas; Bento, Estela. Lähetetty 22.4.2009.

Hojniak, Stéphanie. I quit. Vastaanottajat: Bento, Estela; Laasanen, Tuomas. Lähetetty 22.4.2009

Kaarnio, Aulis. Amnesty International, nimiä ja kysymyksiä. Vastaanottajat: Riitamaa, Karoliina; Joensuu, Jenni; Laasanen, Tuomas; Saarinen, Kalle; Mäkelä, Tapani; Merimaa, Henry. Lähetetty 1.10.2008.

Laasanen, Tuomas. Hi!. Vastaanottajat: Bento, Estela; Hojniak, Stéphanie. Lähetetty 19.12.2009.

Laasanen, Tuomas. Amnistia Project. Vastaanottajat: Bento, Estela; Hojniak, Stéphanie. Lähetetty 4.3.2009.

Laasanen, Tuomas. The Amnesty video, bad news. Vastaanottajat: Bento, Estela; Hojniak, Stéphanie. Lähetetty 25.3.2009.

Merimaa, Henry. Amnesty International Project. Vastaanottajat: Leivo, Miia; Hirvonen, Johanna; Skön, Janina; Riitamaa, Karoliina; Joensuu, Jenni; Laasanen, Tuomas. Lähetetty 16.12.2008.

Opiskelijakyselyn palautetut vastauslomakkeet. 5 kpl. Opinnäytetyön tekijän hallussa.

Billboard, Amnesty-projekti. 2009. Toteutus: Stéphanie Hojniak.

Video, Amnesty-projekti. 2009. Toteutus: Tuomas Laasanen.

TERMS OF REFERENCE FOR A PROJECT OF MEDIA AND AVERTISING CAMPAIGN FOR AMNESTY INTERNATIONAL

1. The Project

HEDCOM – the Higher Education Diploma in Communication, in the context of the activities developed by BUSINET- European Association of Higher Education Schools, has decided to launch, in the upcoming academic year of 2008-2009, a challenge for the students of the Satakunta University of Applied Sciences in Finland, XIOS Hogeschool Limburg Diepenberk in Belgium, Saint Charles College in Spain, HOWEST – University College West Flanders in Belgium and Escola Superior de Comunicação Social in Portugal, to develop a Media and Advertising Campaign for Amnesty International.

The challenge proposed is to develop a Campaign with the general theme “Stop Violence Against Women”, with the goal of developing a print advertisement (A4 size), a billboard and a 30 second video, that can be used by Amnesty International (AI) to disseminate this problematic issue.

2. Requirements

Five students from each institution can participate in this project, in order for each team to have a student from each school.

The students that participate in this contest will be awarded 2 ECTS.

3. Project phases

Each institution chooses the students that will be part of the teams until 31.10.2008.

The students will form five different teams with their foreign colleagues and within each team they must work on the project as a team effort, with the support of media and advertisement teachers. Each student should contact their colleagues by e-mail, skype, etc, in order to surrender their final projects in each of the institutions until 31.03.2009.

Each team will make a 30-minute presentation of the project before all the participants and teachers that accompanied the development of the projects, in one of the four countries where the Schools are established, at the end of April 2009.

The elements of the jury will be the teachers involved in this project and a representative of Amnesty International.

The winning team will present, at Amnesty International's headquarters in London, the project developed, in a date agreed with AI.

Aihe: The Amnesty International Project Questionnaire

Greetings, everyone!

I am writing a report on the Amnesty International project for my thesis for Satakunta University of Applied Sciences and require your help. My intention is to gather information about the project and what we did for a report that would document our efforts.

Basically, it is about how we worked, how we communicated, what went well and what did not. It will be about the working process, not the end result.

With the approval of my teacher Henry Merimaa I have compiled a questionnaire that I ask all of you to answer and then send back to me. The questionnaire contains 20 questions that I hope you will answer in some detail and not just with single word answers.

Please send your answers to me by 30.6.2009. And please answer even if you quit the project!

I look forward to hearing from you.

Yours faithfully,

Tuomas Laasanen
Satakunta University of Applied Sciences

If you have any questions, feel free to contact me at
tuomas.laasanen@student.samk.fi

THE AMNESTY INTERNATIONAL PROJECT QUESTIONNAIRE

Your school:

What do you study?

JOINING THE PROJECT

01. How and where did you first hear about this project?
02. What made you want to participate in this project?
03. Was there something in particular you wanted to do or achieve on this project?
04. How does working on this project fit into your studies?
05. Did it matter that you would do the project for Amnesty International?

PREPARING FOR THE WORK

06. How and where did you get the guidelines for this project?
07. Did the guidelines tell you everything you needed to know to work on this project?
08. Is there something that you would have liked to add or change in the guidelines?
09. How involved was your teacher on this project (guidance, meetings, etc.)?
10. Was your teacher able to tell you everything you wanted to know about this project?

COMMUNICATING WITH YOUR GROUP

11. How did you pick your group and decide what each member would do?
12. How did you communicate within your group (email, messenger, etc.)?
13. How well were you able to express your thoughts and ideas within the group?

14. Did you notice any differences in communication between different nationalities?

15. Did you have any difficulties in communication (language, technical, etc.)?

WHAT HAPPENED WITH THE PROJECT

16. Was working on this project like you expected it to be or was it different?

17. What were the high and low points in working on this project?

18. What did you learn from working on this project?

19. Is there something you would now do differently?

20. Are you satisfied with the end result and how everything turned out?

If you have anything else you would like to add, please write it below. The comment is free.

Thank you for taking the time to answer this questionnaire!